

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN-HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 133

CLEVELAND 3, O., MONDAY MORNING, JULY 10, 1950

LETO LII — VOL. LII.

Sodobni dogodki in komentarji

KONEC PRAVLJICNEGA ROPARJA SICILIJE

Palermo, Sicilija. — Dne 4. julija je bil v hribih Sicilije ubit notoričen bandit in nekaj narodni junak ondodnega ljudstva, 28 let stari Salvatore Giuliano, ki je imel na vesti 117 umorov. Ubit je bil v boju s policijo in karabinjerji.

Italijanska vlada mu je napovedala pravcato vojno in že pred enajstimi meseci poslala proti njemu 1500 policistov in karabinjerjev, ki so imeli na razpolago tanke in letala ter druge moderne pripomočke. Poleg tega je razpisala za njegovo glavo tudi 3,000,000 lir nagrade.

Ko je bil boj med karabinjerji in banditi končan, so našli njegovega poveljnika mrtvega. Preprosto prebivalstvo je užaloščeno nad smrtjo tega bandita, ki je vodil boj vseprek in poti vsem: proti komunistom, vladi in bogatinom, poleg tega pa vse navzkriž moril, kradel in ropal. Dne 1. maja so on in njegovi ljudje napadli komuniste na njihovem pikniku ter jih deset pobili, 33 pa ranili.

Vlada svari pred nepotrebnimi nakupi avnihih "tajerjev"

Zaloga je velika in proizvodnja pnevmatik je na višku. Tudi sladkorja in kave je dovolj.

Washington. — Vladni uradniki in tovarnarji, ki izdelujejo pnevmatike ali "tajerje" za avtomobilska kolesa, pravijo, da je docela nepotrebno naglo kupovanje novih "tajerjev" od strani avtomobilistov, ki se boje, da jih bo zmanjkalo in da jih pozneje ne bo mogoče več dobiti. Njihova zaloga da je ogromna in njihova produkcija na višku.

Prav tako so pričeli nekateri ljudje izvajati pravi naval na sladkor in kavo, kar je tudi docela nepotrebno in ne bo imelo drugih posledic, kakor da se bo cena teh predmetov zvišala, če trgovci ne bodo mogli dovolj hitro nabaviti novih zalog. Po vseh teh izrednih nakupih ni sedaj prav nobene potrebe, ker je vseh teh zalog dovolj v deželi.

Govoril je Rev. Leo Kristanc, ki je g. Godine čestil in imenu nekdanih sošolcev, ki so danes raztepeni po vsem svetu, čestil mu je Rev. Ludwig Virant, župnik iz Madisona, Ohio, zatem je v znešenih besedah govoril naš narodni mecen. Anton Grdina, zatem Matt F. Intihar, predsednik Slovenske moške zveze. Zatem Jože Grdina v imenu društva PRV. Srca Jezusovega št. 55 SDZ, katerega je slavljenec član. Zatem je govoril Ivan Avsenek, ki je dober prijatelj g. Godine še iz stare domovine, pozdravil je slavljenca v iskrenih besedah prijatelj iz Grobelj pri Domžalah, profesor Vinko Lipovec, odbor novih naseljenec je podaril po g. Johnu Škrabcu slavljenca šopek rdečih nageljnov.

Med programom so prelepo prepevali naši Završki fantje, čitane so bile številne pozdravne brzojavke g. Godine iz Washingtona od dr. Mačka in družine, dr. Kreka in družine, od raznih društev iz Chicaga in iz Clevelanda ter od drugod.

Končno je spregovoril še slavljenec sam ter se ves ginjen zahvaljeval za ljubeznivost in gostoljubnost prekmurških in drugih rojakov. "Bog povrni in hvala lepa!" so bile njegove iskrene in hvaležne besede.

Kakih 20 let bo tega, ko smo imeli v Clevelandu nič manj kot 22 dnevnikov, ki so bili tiskani v kakem drugem kot v ameriškem jeziku. Danes jih je menda še — šest!

Tako pride v deželi, kjer vlada popolna jezikovna svoboda. Menda stremi človek samo za tistim, kar mu je zabranjeno. Kar se mu poruša, tega ne mara, to ni zanič!

Praznovanje srebrne maše Rev. J. Godine

Včeraj je z vso prisrčno domačnostjo praznoval pri sv. Vidu ob 10. Pevski zbor je pod vodstvom organista Košnika peplepo prepeval. Srebrnomasniku sta asistirala Rev. Julij Slapšak in Rev. Leo Kristanc, tudi oba srebrnomasnika letos. Slavnosti govor je imel Rev. Kristanc.

Ob eni popoldne je bilo pa v dvorani pod cerkvijo sv. Vida slavnostno kosilo, katerega so bogato pripravili prekmurški rojaki in rojakinje. Navzoče je pozdravil v prekmurškem narčju vodja Prekmurcev v Clevelandu, Mike Horvat, nato je pa izročil vodstvo programa g. Juliju Slapšaku. Ta v njemu prirojeni šegavosti je izborni vodil program in s svojimi pripombami pomagal do lepe in prisrčne domačnosti na banketu.

Najprej je pozdravil slavljenca Rev. Vic Tome, zatem so štiri deklice pod vodstvom Danice Vrtačnik zapele srebrnomasniku v počast mično čestitko. Nato sta dva fantka prisrčno deklamirala pozdravnico slavljenju, ki se je malčkom iskreno zahvalil. Kristina Zimmermann je v družbi dveh brhkih deklet izročila slavljenju šopek cvetlic v imenu prekmurških Slovencev.

Poklican je bil k besedi ljubljani župnik sv. Vida, ki je prekmurskim rojakom orisal nekoliko življenje slovenske župnije v sv. Vida, o trdih časih, ko je zidal šolo in cerkev in druge potrebne pripomočke te naše največje slovenske župnije v Ameriki. "S šolo smo zidali temelj slovenskemu življu v Ameriki," je poudarjal g. župnik.

Govoril je Rev. Leo Kristanc, ki je g. Godine čestil in imenu nekdanih sošolcev, ki so danes raztepeni po vsem svetu, čestil mu je Rev. Ludwig Virant, župnik iz Madisona, Ohio, zatem je v znešenih besedah govoril naš narodni mecen. Anton Grdina, zatem Matt F. Intihar, predsednik Slovenske moške zveze. Zatem Jože Grdina v imenu društva PRV. Srca Jezusovega št. 55 SDZ, katerega je slavljenec član. Zatem je govoril Ivan Avsenek, ki je dober prijatelj g. Godine še iz stare domovine, pozdravil je slavljenca v iskrenih besedah prijatelj iz Grobelj pri Domžalah, profesor Vinko Lipovec, odbor novih naseljenec je podaril po g. Johnu Škrabcu slavljenca šopek rdečih nageljnov.

Med programom so prelepo prepevali naši Završki fantje, čitane so bile številne pozdravne brzojavke g. Godine iz Washingtona od dr. Mačka in družine, dr. Kreka in družine, od raznih društev iz Chicaga in iz Clevelanda ter od drugod.

Končno je spregovoril še slavljenec sam ter se ves ginjen zahvaljeval za ljubeznivost in gostoljubnost prekmurških in drugih rojakov. "Bog povrni in hvala lepa!" so bile njegove iskrene in hvaležne besede.

Končno je spregovoril še slavljenec sam ter se ves ginjen zahvaljeval za ljubeznivost in gostoljubnost prekmurških in drugih rojakov. "Bog povrni in hvala lepa!" so bile njegove iskrene in hvaležne besede.

Končno je spregovoril še slavljenec sam ter se ves ginjen zahvaljeval za ljubeznivost in gostoljubnost prekmurških in drugih rojakov. "Bog povrni in hvala lepa!" so bile njegove iskrene in hvaležne besede.

Novi grobovi

Ana Jurjevic

V soboto popoldne je umrla v Lutheran blišnici Ana Jurjevic, prej Bubič in rojena Perič. Bila je stara 60 let in rojena v Zaniniku, Dalmacija. V Ameriko je prišla leta 1921. Pred dvanastimi leti ji je umrl njen prvi mož Matt Bubič. Zapušča moža Nicka in hčer Matildo Stipčević, ki živi v stari domovini. Bila je članica nekega dalmatinskega društva. Pokojna je bila dobro znana v dalmatinskih krogih v Clevelandu. Od smrti svojega prvega moža je imela grocerijo in mesnico na Clumbus St. Bila je blaga žena in prijateljica jo bodo zelo pogrešali. Pogreb se bo vršil v sredo jutraj ob 9 v cerkev sv. Pavla in od tam na pokopališče. Njeno truplo leži v Grdina in Sinovi pogrebni zavodu na E. 62. cesti.

Kaznjenci napadli governorja države Michigan

Polijski saržent je nevarno obstrelil napadalca, ki je imel dvoje pomočnikov.

Marquette, Mich. — Trije zakrknjeni kaznjenci so hoteli izrabiti governorja države G. Menen Williamsa kot svojega talca pri nameravanem pbehu iz državne jetnišnice. Njihov drzni poizkus se je izjalovil zaradi nagle akcije jetnišničnih uradnikov.

Governorja, ki je prišel na kratek ogled jetnišnice, so omejnjeni trije ogrozili z velikim mesarskim nožem.

Državni policist, saržent Geo Kerr je bil dvakrat zaboden in lahko ranjen, ko je priskočil na pomoč governorju. Nekemu jetniškemu pazniku je bila v rvanju zlomljena roka.

Policist Kerr je potegnil revolver ter ustrelil na Ralpa Stearnsa, 50 let starega obsojenega morilca, ki je bil težko ranjen v drobovje.

Governor in njegova skupina so stali v jedlini dvorani, kjer so jetniki obedovali. Tam se jim je nenadoma približal jetnik Stearns z nožem v roki, spremljan od dveh drugih kaznjencev, ki so napadli governorja in njegovo skupino. Policisti in pazniki so jetnike kmalu ukrotili ter jih zaprli, nakar so vzpostavili mir in red.

NAJNOVEJŠE VESTI

BOGOTA, Colombia. — Serija potresnih streljajev je uničila več hribovskih vasi, in bati se je, da je stotine ljudi mrtvih in ranjenih.

TOKIO. — General MacArthurjev glavni stan poroča, da je bilo v včerajšnjih bojih uničenih 33 severnokorejskih tankov, 13 pa poškodovanih. Poleg tega je bilo tudi uničenih ali poškodovanih 135 tovornih avtov in dve lokomotivi. — En ameriški bataljon, ki je tičal v pasti, si je izskal svojo pot v prostost skozi velike premoč, ki je znašala 10 proti 1.

CHICAGO. — Vlaki Rock Island železnice so pričeli spet voziti, ko se je 1500 kretničarjev vrnilo na delo k železnici, ki jo je poprej prevzela armada.

Vlada je izdala pozive za prostovoljce; od gen. MacArthurja je odvisno, koliko bo vpoklicanih

Poleg prostovoljcev bo vlada vpoklicala v vojaško službo — če bo potrebno — vojaške obvezance v starosti 19 do 26 let.

WASHINGTON. — V soboto popoldne je izdala vlada formalne pozive za prostovoljce za armado in mornarico. Istočasno pričakuje Washington sporočila od generala MacArthurja, koliko moštva bo potrebno, da vrže komunistične napadalce iz Južne Koreje. Od njegovega odgovora bo odvisno, kdaj bo začela vlada pošiljati pozive obvezne vojaške dolžnosti vojaškim obvezancem v starosti 19 do 26 let.

Admiraliteta poziva v prostovoljno službo tako častnike kakor mornariško moštvo. Armada bo tudi kmalu naznanila svoj program za vpoklic rezervnih oficirjev.

Poveljstvo zračne sile je že poprej naznanilo svoje tozadnevne potrebe. Zračna sila bo sprejemala v službo rezerviste, to je bivše armadne letalce, ki se bodo obvezali za službo ene-

ga leta, dveh, štirih in šest let. Vojaški strokovnjaki pravijo, da ameriška armada v Koreji nima dovoljnega števila moštva niti opreme za spopad s korejskimi komunisti, ki so z vsem izbornu založeni. Prav tako ni imela mornarica dovolj ladij z letali (carriers) na Pacifiku. Oni so dalje mnenja, da bo potrebnih nekaj mesecev, preden bo mogoče spraviti v deželo toliko moštva in potrebščin, da bo mogoče vreči napadalce nazaj.

Medtem pa pričakujejo nadaljnih poročil iz Tokija, ki bodo naznanjala o težavah ameriških čet, da bi vzdržale svoje obrambne postojanke, iz katerih bodo še potiskane nazaj. Polozaj je sličen položaju v začetku vojne na Japonskem, ko so nas Japonci skoraj poljubno bili, dokler nismo zgradili tam za dostne obrambne in napadalne moči.

Prodiranje severno-korejskih čet se nadaljuje, ker je bila obramba docela nepripravljena

Dosedanje uspehe komunistov je pripisati njihovi pripravljenosti in njih tankom, ki jih brambovci nimajo. Z dovozom tankov in nadaljnih čet se je že pričelo.

Vojna v Koreji se za brambovce dežele, to je za domačine v ameriške čete, doslej skrajno slabo razvija. Vzrokov za to je več in vsi so naravnost ter razumljivi. Severnokorejski komunistični vdorniki so bili zelo dobro pripravljeni in tudi ni dvoma, da so pod izkušeni poveljniki (Rusi). Oni imajo stotine težkih tankov, s katerih pomočjo so izvršili doslej vse svoje prodiranje dočim nimajo južni Korejci doslej nobenega. Amerikanci hite popravljati to usodno napako in dovažajo z vso naglico v deželo tanke, katerih prvi so brzkone že v akciji proti komunističnim kolonom.

Vse, kar ima južnokorejska armada za svojo obrambo, je le lahko orožje, pa še tega ni dovolj. V Južni Koreji ni bilo najmanjše pripravljenosti proti temu napadu, ki so ga izvedle komunistične čete po skrbno zasnovanih načrtih in z najboljšim orožjem, ki jim ga je mogla dati Sovjetska zveza na razpolago.

Tokio. — Ameriški superbomniki so 7. julija bombardirali v največjem pristanišču Severne Koreje štiri sovjetske podmornice. Korejci nimajo nobenih podmornic, zato ni dvoma, da so bile omenjene sovjetske, katerih ima Rusija, kakor sodijo, nad 300 v Pacifiku.

Druška skupina težkih ameriških bombnikov je napadla v soboto oljno čistilnico v Wonsangu in železniško križišče ter mostove v kraju Kojo. Dva težka bombnika sta bila pri tem sestreljena od protiletalskega topništva.

Ameriški glavni stan v Koreji. — Predsednik južnokorejske republike Syngman Rhee je izjavil, da bodo zavezniške sile kmalu vrgle napadalce nazaj in osvobodile republiko. "Kmalu bo ameriška moč in moč Združenih narodov tako jaka, da se bodo mogli brambovci uspešno postaviti v bran napadalcem in

jih zapoditi nazaj. "Ljudstvo in vlada Koreje se s solzami radosti v očeh zahvaljuje Zed. državam in Združenim narodom za moralno in materialno pomoč, ki jo dajejo, da se čimprej konča to prelivanje krvi."

Vlada je zasegla Rock Island progo, pri kateri je stavka

Predsednik Truman je odredil, da ima armada prevzeti obratovanje železnice, pri kateri je stavka.

Chicago, Ill. — Predsednik Truman je odredil vladni zaseg Rock Island železnice, pri kateri je stavka, kar je izzvalo veliko presenečenje tako pri železniški družbi kakor pri stavkajočih kretničarjih (Switchmen) ki pripadajo AFL organizaciji. Prav tako je bila presenečena armada, ki ji je bilo ukazano, obratovati to železnico "v zaščito naših državljanov."

Unija pravi, da ta stavka ne more tvoriti nobene nevarnosti za narodno varnost, ker ozemlju, po katerem vozijo vladi te železnice, služijo še druge železnice. Predsednik Truman je pa drugačnega mnenja in pravi, da je neobhodno potrebno, da ostane železnica v sedanjem času v obratu.

Šivalni stroj, ki je stroj in pol

Memphis, Tenn. — W. H. Trull ima šivalni stroj, katerega je kupila njegova mati leta 1897 za \$25. Stroj je od tedaj neprestano v rabi in ni potreboval še nobenih popravil.

STARA CIGARA
Maize, Kans. — Ko se je A. Foster oženil, je dajal prijateljem cigare, kakor je to pač navada. Njegov svak B. Muma

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Bilo srečno — V soboto 15. julija se bosta poročila v cerkvi sv. Lovrenca Miss Dorothy Strekal iz 3592 E. 80. St., in Mr. Frank Kastelic. Mnogo sreče želimo mlademu paru v novem stanu.

Obi-k iz La Salle — Mr. in Mrs. Martin Novak Jr. iz La Salle, Ill., sta prišla na obisk k družini njegovega strica, Mr. in Mrs. Novak, 14916 Hale Ave.

Pozdravi iz Colorado — Mr. in Mrs. Fed Glicker ter Joe Baricevich pozdravljajo iz lepega Denverja v državi Colorado.

Doma iz bolnišnice — Ana Budnar, 16224 Huntmere Ave., se je vrnila domov iz bolnišnice. Tem potom se želi prav lepo zahvaliti za prijazne obiske, za cvetlice in kartice. Lepa hvala tudi sorodnikom in prijateljem, ki so pomagali doma v času njene odsotnosti.

Obisk iz Kanade — V spremstvu prijazne Mrs. Centa iz 1015 E. 74. St. nas je obiskala sorodnica Mrs. Julka Winter in njena hčerka Olga, ki sta dospeli sem na obisk iz Kirlan Lake, Ontario. Mrs. Winter je Primožičeva iz Vel. Blok. Obiskala bo tudi staro mater Ana Bambič v Little Falls, N. Y., katere ni še nikoli videla. Obiskala je svaka in njegovo ženo, Mr. in Mrs. Anton Winter tukaj. Prijazna Kanadčanka si je ogledala našo tiskarno in za spomin vzela tudi nekaj slik našega uredniškega štaba. Prav lepa hvala za obisk in srečno pot, Julka.

Sokolski zlet v Kanadi — V Torontu, Ontario, se je vršil sokolski zlet in obenem je bilo odkritje spomenika Tomažu Masaryku. Telovadci so nastopili v krasnih vajah. Prvenstvo je odnesel kanadski Slovec Frank Germack, nečak našega Clevelandčana, Tom Germacka, ki je zastopnik John Hancock zavarovalne družbe že mnogo let. Ob tisti priliki je šlo več Clevelandčanov v Torontu: dužina Ivana Varška, Frank Rich, Ferdo Gospodarich in Tom Germack.

SZZ dan v Lemontu — V nedeljo, 16. julija bo v Lemontu, na ameriških Brezjah, dan Slovenske ženske zveze. Članice se bodo v soboto odpeljale iz Clevelanda z busom, v katerem je še nekaj sedežev na razpolago. Vožnja tja in nazaj stane \$13.00. Nazaj v Cleveland pripelje bus v ponedeljek zjutraj. One, ki žele iti v Lemont, naj se takoj priklase pri Mrs. Ella Starin, 17814 Dillewood St. ali pa naj pokličejo: IV 1-6248.

Prva obletnica — V torek, 11. julija, ob 8:20 zjutraj, bo darovana pri sv. Vidu maša za pokojno Agnes Faletič ob prvi obletnici njene smrti.

Ilse Koch gre spet pred sodbo
Monakovo. — Ilse Koch, rdečelasa tigr iz taborišča v Buchenwaldu, ki si je naročala senčnike svetilk iz ustrojene tetovirane človeške kože, se bo morala zagovarjati meseca septembra pred nemškimi sodniki.

mu je zdaj podaril njegovo kratko cigaro nazaj, ko je Foster praznoval 50 letnico svojega zakona.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEO, Editor) Cleveland 3, Ohio
6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

JULY 1950	1
SUN MON TUE WED THU FRI SAT	
2 3 4 5 6 7 8	
9 10 11 12 13 14 15	
16 17 18 19 20 21 22	
23 24 25 26 27 28 29	

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

83 No. 133 Mon. July 10, 1950

MATIJA ŠKERBEC:

Škof in slovenska duhovščina

Največ gnojnice je zllila umazana in lažnjiva komunistična propaganda na ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana in z njim vred na slovensko duhovščino. "Izdajalec, krvavi škof, morilec" itd., to so mokrocvetoče cvetke komunistične kulture, s katero neprestano obmetavajo našega škofa in slovensko duhovščino.

Meni se to najbolj čudno in skoro nerazumljivo zdi, kako je moglo toliko sicer poštenih Slovencev doma in v tujini nasesti tem komunističnim lažem.

Kako si more človek z zdravo pametjo misliti, da bi slovenski škof in njegova duhovščina izdala državo in narod?

Kako je mogel slovenski človek z zdravim razumom verjeti, da je ljubljanski škof in njegova duhovščina držala z nemškimi nacizmom?

Nacisti so bili izraziti sovražniki katoliške cerkve po ideologiji, ki je sorodna komunistični, in po njih divjanju proti vsemu krščanstvu. Saj je papež obsodil nemški nacizem v posebni okrožnici, kakor je obsodil komunizem! In ljubljanski škof je v svojih cerkvenih govorih obsojal nemški nacizem, kakor je obsodil komunizem.

Ljubljanski škof je dobro vedel za direktivo, ki jo je dal Hitler svojim hordam: Predvsem je treba uničiti "klerikalno stranko" v okupiranem delu Slovenije. S tem je mislil Hitler predvsem katoliške cerkve.

Ko so Nemci zasedli velik del slovenskega ozemlja, so na Gorenjskem pozapirli in izropali vso slovensko duhovščino. Niti en slovenski duhovnik ni smel ostati na svojem mestu v vsem delu ljubljanske škofije, kolikor so jo zasedli Nemci. Ti so izropali vse cerkve, vsa župnišča, vse cerkvene in dobrodelne ustanove, vsa katoliška društva, zasedli in vzeli so škofu njegove zavode, ki so jih spremenili v ječo in koncentracijsko taborišče za izseljene, škofiji so oropali vse premoženje, ki je vse bilo v od Nemcev zasedenem ozemlju! Javno so govorili po Gorenjskem, da le to obžalujejo, da niso prišli v Ljubljano, da bi bili dobili v roke škofa dr. Gregorija Rožmana. Vedeli so, da je to zaveden Slovenec iz Koroške, od koder je moral oditi, da se je izognil nemškemu preganjanju.

Kako si more torej pri tem položaju pameten človek misliti, da bi bil ta škof in njegova duhovščina držala z Nemci, Hitlerjevimi nacizmom?

Ko so Nemci izgnali vso duhovščino iz Gorenjske, so prirejali velike shode, ki se jih je moralo prebivalstvo udeleževati. Pri vsakem sestanku so nemški govorniki grdo napadali predvsem škofa in mojo malenkost.

"Wir haetten Riemen aus ihm geschnitten, wenn wir ihn in die Haende bekommen haetten." (mi bi bili jermena iz Škerbca rezali, če bi ga bili dobili v roke," je rekel vodja nemške pete kolone v Kranju. "Ljubljanski škof je največji sovražnik nemštva," so govorili po shodih. In k vsemu temu sovraštvu do škofa in slovenske duhovščine so Nemce podpirali — komunisti.

Naj navedem le en tipičen zgled!

Ko so odšli v Tržiču v gozd prvi komunisti, so hoteli pred Nemci naprti krivdo za to moji malenkosti. Pri Nemcih so širili vesti, "da Škerbec financira te bande!" Izdali so letak v Tržiču, kjer so napisali, da je treba po "Škerbecem nalogu" podreti ali zažgati nekatere tovarne. Za to je od Nemcev postavljeni župan v Tržiču ob vsaki priliki grmel na shodih proti "zločincu Škerbcu," ki ga bodo že dobili v roke!

Kje si torej more pameten in razsoden človek misliti, da bi ob takih razmerah držal naš škof in njegova duhovščina z Nemci?

Ze dolga leta prej se je vršil v Sloveniji ideološki boj med katoliško mislečim delom Slovencev in komunizmom. Ljubljanski škof je kot katoliški škof moral storiti le svojo dolžnost, ki mu jo je poleg njegove vesti naagal tudi ukaz papeža, da je obsojal brezbožni komunizem. In njemu je morala po vesti in svoji sveti dolžnosti slediti njegova duhovščina!

Ko so pričeli komunisti po deželi in v mestu moriti predvsem le katoliško misleče, predvsem vodilne osebnosti v Katoliški Akciji, ki ni politična organizacija, ko so komunisti požgali že polno slovenskih domov in izropali nešteto hiš ter pomorili celo vrsto ljudi, je moral škof dr. G. Rožman po svoji vesti in dolžnosti obsoditi to nasilje.

In to je bilo vse njegovo "izdajstvo"!

Škof ni imel niti najmanjšega opravka ne pri ustanavljanju vaških straž in ne pri ustanavljanju slovenskega domobranstva!

Ze čujem ugovor: "Saj so tu fotografije, ki je bil skupaj z Nemci in Italijani! — Torej je vendar kolaboriral z njimi!"

Kaj pravimo na to?

Če sovražnik okupira deželo, je on tisti, ki začasno vodi vrhovno upravo v zasedeni pokrajini. To določajo mednarodne konvencije. Škof in duhovščina ni poklican

za to, da bi on organiziral vojsko in odpor proti okupatorju! To je naloga legitimne vlade in vojaštva. Kakor ves narod, tako je moral tudi škof in duhovščina sprejeti na znanje žalostno in bridro dejstvo, da smo prišli pod krute okupatorje. Njegova naloga je bila sedaj, da ljudstvu oskrbuje dušno pastirstvo, da ga duhovno vodi, ga tolaži v težkih časih in da mu pomaga, kolikor pač more v težavnih razmerah. In to je vršil ljubljanski škof v polni meri! (Dalje sledi.)

BESEDA IZ NARODA

Duhovni svetnik Rev. Ant. Merkun — zlatomašnik

Petdeset let mašništva, petdeset let križevega pota, hoje čez Kalvarijo, dela za neumrjoče duše, petdeset let nesebičnega žrtvovanja za druge. Žrtvovanja, ki ne šteje ne ran ne udarcev, ne nasprotovanja, petdeset let dela za svoj narod in Kristusovo Cerkev, tako bo vsakdo označil delo g. svetnika Merkuna, vsakdo, ki ga iskreno in v dno duše pozna. Vem, da bi rad v svoji dragi domovini, za katero je vse žrtvoval, praznoval svoj zlatomašniški jubilej, da bi rad slišal za ta svoj dan pritrkavanje dobrepoljskih zvonov, rad slišal s kora mogočno pesem: Zlatomašnik bodi pozdravljen. Toda težka usoda begunstva ga je privedla sem v Ameriko in prepričan sem, da bo tudi tu med svojimi brati po krvi ta svoj dan z vso slovesnostjo, v vsej sreči praznoval.

Ker mi ni možno, da bi se te slovesnosti osebno udeležil, naj kot njegov bivši kaplan in njegov prijatelj, napišem vsaj dve, tri besede, da bodo tudi ameriški Slovenci vedeli in poznali našega zlatomašnika in neutrudljivega delavca za svoj narod in Cerkev Kristusovo.

Na Studencu pri Igu se je naš zlatomašnik rodil 4. julija 1876. Ze kot devetletni deček je odšel od doma v Ljubljano, ker je na Grabnu dovršil z odliko ljudsko solo. Študiral je nato v Alojzijevešči, se vpisal v semenišče in bil 1. julija 1900 posvečen v mašnika. Ze ko študent se je odlikoval med vsemi svojo pridnostjo, se zanimal za najrazličnejša vprašanja in ves svoj prosti čas posvetil predvsem študiju prav vseh slovanskih jezikov, celo gotškemu in sanskritu.

Po posvečenju je začel svoje delo za neumrjoče duše. V Ko-privniku na Kočevskem je začel svoje misijonsko delo. Velike Lašče so bile druga postaja. Tu je že razvil vso svojo delavnost. Ustanovil je fantovsko in dekliško Marijino družbo, ustanovil hranilnico in posojilnico, začel s prosvetnim društvom, fantovskim pevskim zborom itd.

Iz Vel. Lašče je odšel na Rudrto, kjer je opravil svoje župnijske izpite, odtoč pa v Mengoš za kaplana. V Mengšu si je g. zlatomašnik s svojim delom postavil spomenik, ki ga pač ne bo nihče uničil. Ustanovil je celo vrsto odsekov Prosvetnega društva, ustanovil slovito Slamenikarsko zadrugo, Strojno zadrugo in začel z dobrodelnim društvom Sv. Vincencija.

Njegova naslednja postaja je bil Homec, kjer je bil župnik 20 let. Negove zasluge na verskem, gospodarskem, socialnem polju so bile tu pač neiz-

merne. Res, vsem je hotel vse postati.

Zadnja postaja, najbolj boleča in težka, odkar je začel svoje begunsko življenje, pa je bila Dobrepolje, kamor je prišel leta 1930. Pod negovim modrim vodstvom je dobilo Dobrepolje res nov obraz, prav v vsakem oziru. Kot njegov kaplan v Dobrepolju, pač ne bom nikdar pozabil njegove delavnosti, njegovih modrih nasvetov, njegovih dobrote in ljubeznivosti, njegov sveti vzgled duhonika in zavednega Slovence mi bo neprestano stal pred očmi. Šola, prižnica, spovednica in oltar to so bila torišča njegovega duhovniškega dela. Do 20 in celo več ur tedensko je bil v šoli, kjer je sejal zdrave nauke in srca otročičev; dve, večasih celo tri pridige ob nedeljah, mu niso delale preglavice. Spovednica je bila njegov drugi dom, ure in ure je sprejemal grešnike nazaj v božje srce. Kljub boleznim ni bil nikdar utrujen, nikdar odrekel nobeni prošnji trpečih, ni se ustrašil dolgih poti k bolnikom, ni poznal razlike med farani, vsem je bil vse, da bi vse za Kristusa pridobil. Vedno bom vesel in srečen, da je bil prav zlatomašnik Merkun moj prvi šef, ki je tako modro usmerjal moj prvi korak v duhovništvo.

Drugo polje njegovega dela je bilo združništvo. Zavedal se je, koliko koristi ima lahko ljudstvo iz poštenega združnega življenja. Ze prej sem omeñil nekaj zadrug, ki jih je on ustanovil, je pa še cela vrsta drugih kot: Zadruga zvonarna, Brezalkoholna produkcija, Naša sloga, Zdravstvena zadruga in Igračarska zadruga v Dobrepolju; hranilnice in posojilnice v Vel. Laščah, Motniku in St. Gotardu itd. Visoki tisoči so bili tako v zadrugah zavarovani proti raznim oderuhom in ljudskim izjemalcem.

Eno najboljše polje njegovega dela pa je gotovo karitativno polje. Ne samo v pisavi in govoreni besedi je učil ljubezen do bližnjega, ampak zapoved ljubezni je tudi v dejanju vršil. Tisoči, morda celo milijoni so šli skozi njegove roke za revne in uboge in tudi vse svoje osebno premoženje je razdal ubogim. Spomeniki njegove dobrodelnosti stoje vsepovsod po naši zemlji: Hranilnica v Mengšu, v Ponikvah, na homcu; Zdravstvena zadruga v Ponikvah, Sirotišče v Grobljah in na Igu (sedaj v komunističnih rokah) itd.

Njegova ljubezen do Slovencev ga je gnala tudi izven domovine v Južno Ameriko, k izseljencem, ker se je pač zavedal, kako važno je obdržati vez med našimi ljudmi po svetu. Začel je v Buenos Airesu z izdajanjem posebnega izseljenskega lista in on je utrl pot g. Kastelicu in Hladniku, ki sta pozneje oskrbovala Slovence v Južni Ameriki v dušnopastirskem oziru.

Njegova nada!jna skrb so bili begunci, tako že leta 1914, ko je pribežalo v Slovenijo mnogo beguncev iz Galicije, zlasti pa pri-morski bratje. Se veliko večja pa je bila njegova delavnost v tem pogledu v drugi svetovni vojni, ko je nad sto beguncev z Gorenjske in Štajerske sprejel v Dobrepolje in jih z vsem oskrbel tudi pozneje v Ljubljani v Kmečki pisarni, ki je tisočem

oskrbela spet možnosti življenja.

Kot zvest duhovnik Kristusov se je dobro zavedal, kako važni so za katoliško Cerkev misijoni. Saj Cerkev ni samo naša, ampak: "... pojditte po vsem svetu," je bilo Kristusovo naročilo. Zato mu je bilo misijonsko gibanje vedno pri srcu in je mnogo študiral misijonsko vprašanje. Spisal je tudi prvo znanstveno misijonsko knjigo: Pagan-ski misijon. On je tudi ustanovitelj Misijonske mašne zveze, on začetnik misijonišča v Grobljah in Knobleharjevega zavoda v Dravljah, on je tudi mnogo pomagal pri začetnih težavah Misijonske tiskarne v Grobljah. Poleg tega je seveda neprestano podpiral misijone vsepovsod po svetu.

Poleg vsega tega ogromnega zunanega dela je še vedno našel čas za pisanje v najrazličnejše liste. Sam je spisal molitvenik "Voditelj v srečno večnost," dalje Slovanski svetniki, Lurška 50 letnica, pisal mnoge brošure o združništvu; izdajal "Prijetelja bojnika" in "Samarijana"; napisal zgodovino velikolaškega okraja in Homca in predvsem v zadnjem času vneto zbiral narodno blago in pripravljal več rokopisov o narodnih običajih, zbiral narodne pesmi, pravljice itd.

Delo zlatomašnika Merkuna je res neizmerno. Samo tisti ga more prav poznati, doumeti in ceniti, ki je bival v njegovi bližini. Napisal sem nekaj besedi, da bodó tako tudi ameriški Slovenci vsaj malo poznali velikega moža, ki živi med nami.

Kljub visoki starosti in kljub premnogim boleznim je še vedno mladeniško mlad, poln načrtov za bodočnost in poln idealizma in vedno pripravljen storiti vse za svoj ljubljani narod in Kristusovo Cerkev.

Naj da Gospod našemu zlatomašniku še mnogo zdravih, sončnih dni, naj ga Njegova modra roka še kdaj pripelje v njegovo ljubljeno domovino, kjer bo spet — kot sam pravi — z vso energijo, pod svobodnim soncem, delal za svoj narod in Gospoda.

Naj živi naš zlatomašnik, g. svetnik Merkun!

Rev. Ivan Lavrih.

Še o vladiki Jegliču

Matt Tekavec je prejel naslednje pismo, ki ga tukaj v celoti priobčam:

"Cleveland, Ohio. — Spoštovani gospod Math Tekavec!

Podpisani sem z zanimanjem prebral Vaš setavek o našem velikem vladiku nadškofu dr. Antonu Bonaventuri Jegliču, ki ga je objavila Ameriška Domovina 14. t. m. pod pesniškim naslovom "Poteptana setev." Ne vem, kje ste tukaj mogli v Ameriki zbrati toliko podatkov o tem velikem slovenskem možu, čigar veličina bo tem večja, kolikor bolj se bomo odmikali od njegove dobe. Vidim, da dobro poznate njegovo dobo v slovenski kulturni zgodovini. Prav zaradi tega tudi smatram za svojo dolžnost, da Vas obvestim o neki stvari, o kateri Vam pa najbrž ne bo podrobno znano.

Ko smo se leta 1945 umaknili iz domovine pred brezbožnim komunizmom, je šel z nami tudi bivši Jegličev škofijski tajnik in poznejši škofijski kancler msgr. dr. Joža Jagodič. Ta je takrat vzr. s seboj tudi najdražje, kar je imel napisanega, namreč rokopis življenjepisa o nadškofu Jegliču. Kolikor mi je znano, ta rokopis še vedno čaka, da ga kdo natisne. Mohorjeva družba v Celovcu se je sicer odločila, da ga natisne, želela pa je, da ji gospod monsignor da nekaj na račun tiska, česa pa imenovani ni mogel storiti, ker je pač reven begunec, ki živi zaenkrat še vedno na vzhodnem Tirolskem.

Družba sv. Mohorja v Celovcu je danes v veliki gmotni sti-

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Kaj ne, saj nisem tako napačna v ta pametnih hlačah. To se pravi, če me od prave strani pogledate. Če smo moderni, pa

ski. Njeno delo najbolj ovirata, da nima še svojih tiskarskih strojev. One, ki jih je imela nekoč, ji je leta 1938 zasegel — kakor tudi vsa drugo imovino — zločinski Hitlerjev nemški nacist. Danes mora Mohorjeva družba, ki bo obhajala prihodnje leto stoletnico svojega obstanka, tiskati svoje stvari v nemški celovski tiskarni, za to pa mora plačati poleg rednih tiskovnih stroškov še 40% doklade, ker da gre tu za "tuji" tisk. To je tisto, kar MD v Celovcu danes gmotno najbolj pritiska in zaradi česar je bil upravni odbor MD naravnost prisiljen, da je od pisca Jegličeve biografije zahteval nekaj na račun. Rokopis je namreč zelo obsežen. Pisec je že za življenja rankega vladike vestno zbiral vse podatke in bo delo, ko bo natisnjeno, najboljšo zrelo svoje dobe.

Ni mogoče popisati, kako veliko narodno in kulturno delo bi storil danes tisti, ki bi hitro pomagal Mohorjevi družbi v Celovcu iz njene gmotne zadrege. Prepričan sem, da so med slovenskimi Amerikanci ljudje, ki bi to radi in z veseljem storili, če bi jim tole bilo znano. Morda bi se celo našel en sam mecen, ki bi, če že ne daroval, pa vsaj založil par tisoč dolarjev za natisk velike in bogato ilustrovane Jegličeve biografije. S tem bi si zares postavil spomenik aere perennius. Kot bivši dijak prve slovenske Jegličeve škofijske gimnazije v št. Vidu nad Ljubljano apeliram na vsa plemenita srca zavednih slovenskih Amerikancev, da pomagajo Mohorjevi družbi, največji kulturni ustanovi slovenskega ljudstva, iz današnje gmotne zadrege, zlasti pa, da za stoletnico rojstva vladike dr. Jegliča zagotovijo izid njegove biografije, ki naj bi bila največje delo MD v njenem jubilejnem letu 1951.

Profesor Sever Janez, Jegličev.

Brez tega lista bi ne mogli biti pri nas!

Sheboygan, Wis. — Prejeli smo obvestilo, da nam bo potekla naročnina na Ameriško Domovino. Veste, nismo vas še pozabili in sem že moža opomnila, da bo treba poravnati naročnin. On pa mene, da ima trudne roke in da naj kar jaz pošljem. Pa kaj hočem, kot ubogati, ki sem bolj ponižne sorte, kot je naša Micka. Pa sem poslala, da bo zopet za eno leto plačan list, ki smo se mu že tako privadili, da bi brez njega ne mogli biti. Saj Ameriška Domovina vse tako lepo in po pravici ter resnično piše o političnih dogodkih, razne novice iz stare domovine, iz naše dežele Amerike, pa članke in dopise kar vse radi prebirajo. Zanimivo je, kako nam naši novi Amerikanci pišejo in nam odkrivajo grozote in trpljenje ter mučeništvo, ki so ga morali prestati pred krutim trn-gom komunistom. Tudi jaz do-bim večkrat poročila iz stare domovine, odkoder poročajo, da je tam še vedno mučenje, trpljenje in pomanjkanje. Venomer prihajajo prošnje za ponosne obleke, če že nimamo novih. Pa

bodimo moderni. Čeprav poje pesem: možje, ne dajte, da bi žene hlače nosile ... pa jim niso mogli ubraniti in tako je prišlo, da včasih človek na ulicah res ne ve, ali je mandelc ali je babca, če zadevo naglo pogledaš. Se reče, saj če smo natančni, nam ne more nihče očitati, da smo jo udarile po zavrtih, če smo oblekle moške hlače. Saj so jih naše strine nosile prej kot kikle. Pri mnogih narodih še danes ne poznajo kikelj. Torej kaj boste nergali in boste zastran hlače.

Naša dva, sem mislila, da bosta zdijvala, ko sta me prvič ugledala v taki uniformi. Saj si nisem kupila novih, ampak sem ene stare dobile od našega, jih odrezala pri kolenu, pa so mi bili ravno prav. Hotela sem se prepričati, če se jih bo izplačalo kupiti ene pametne za v Kanado, ali ne. Sem slišala, da za v Kanado ni kikelja, ko se je treba plaziti skozi grmovje in se valjati po čolnih in takem. Primeri se, da se človek postavi na glavo in pri taki telovadbi so edino moške hlače priporočljive. Saj veste, kako je.

Naša dva, on in ta mali, sta mi obljubila, da se bosta selila, čim se prikažem v hlačah na našem borjaču. Ker sem bolj cort in drobčkana, to se pravi v visokosti, me je naš v prisposobi primerjal kuhanim štrukljem, ki se bo ljudem zdelo, da se vrtijo po dvorišču. Mali, ki bo doma imel, mu je pritegnil in tarnal, da bodo vsi otroci z naše ceste kazali za njim. Kakor da se ne bi sosedje pretežale po vrtovih v ta pametni obleki! Če se smejo one, si bom tudi jaz kaj takega privoščila. Tako sem si rekla in čakala, da sta šla naša dva na vrt, jaz pa na izbo, kjer sem našla ene primerne hlače od našega, ki jih je nosil še "v letih narodnih." To je bilo takrat, ko je bil čez pas še bolj prikladen. Te, sem mislila, mi bodo ravno prav. Saj kakršno mero niso naš dandanes, bi se šla jaz lahko s ta malim ringa-ringa-raja notri.

Cvrk, cvrk, je reklo, ko sem jih s škarjami odščipnila pri kolenu in sem si jih pomerila. Pri glavnih vratih v veži imamo visoko ogledalo in tje sem se šla ogledovat. Od vseh strani sem se špegala in veste, dekljci, da sem bila sama sebi všeč. Križana gora, še sama nisem vedela, da sem tako šikovna. Joj, če bi bila zares fant, topli bi se zame, vam pravim. Kar nekam sitno mi je bilo, ki sem se zdela sama sebi tako fletna. V tla bom mogla gledati tam po Kanadi, da ne bo kaj napek in da ne bo naš postrani gledal. Prec bi mi očitaj: uh, da se ti le če, avš! Kaj, jih pa mešaš!

No in sem šla na vrt, da bom videla, kaj bosta počela naša dva, ko me bosta zagledala. Tam onstran garaže sem postala in si dala nekaj opraviti pri rožnem grmu. Prvi me je menda zagledal Jimmy, ki slišala sem njegov mili glaslek: "Joh, joh, ata poglej seme!"

Potem ni bilo nekaj časa nič, zatem pa našega ustno izročilo: "Ciganka! ciganka! Jimmy, daj, nama bo srečo povedala!"

"Vama bom že povedala srečo," sem jima zajezljala nazaj, se zabrnila in stekla nazaj v hišo. Grdobe! Saj vem, sama nevoščljivost jih je, ki sem tako luštna v taki uniformi. Pa glih nalašč jih bom vsak večer oblekla za nekaj časa, da se jih bom privadila, in da se jih bosta privadila tudi naša dva.

kako naj vsem ustrežemo, ki nismo milijonarji.

Pozdrav vsem čitateljem tega lista.

Mrs. Mary Knaus.

S svetom računa

Učitelj: "Peter, ako si hočeš kupiti hišo za 36,000 dolarjev in imaš samo 20,000 dolarjev, kaj še rabiš potem?"
Peter: "Bogato nevesto!"

KARL MAUSER:

KAPLAN KLEMEN

ROMAN

Klemen se je zamislil. "Odtrgan svet je to, čudno mrzel; kakor da grem z roko po mrliču, se mi zdi vselej, kakor govorim s temi ljudmi. Čutim, da sem jim preveč, da sem nekaj potrebnega med njimi, smet in nič več."

Zagrenjen je župnikov glas. "Ne čudim se, da se nihče ni oglašil za to mesto. Onkraj nas je to življenje. Predaleč smo mi, da bi se mogli vziveti vanj." "Da," se je utrgalo iz Klemen. "Preveč smo bili zaprti, preveč je bilo vse naše življenje naslonjeno na nas same, premalo smo čutili, da smo udje enega telesa."

"Mističnega telesa Kristusovega", je tiho pripomnil župnik in zamežikal, kakor da ga slepi nevidna luč.

"Poznali smo teorije, vedeli, kaj je učil Spinoza in Schopenhauer, Kant in Tomaž Akvinčan. Vedeli smo za vse razlage božje besede in poznali njeno globokost, toda premalo smo znali: biti ljudje."

Kakor izpovedovanje je vrel iz župnika.

Klemen je molčal. "Sredi tega črtganega sveta se ne znajdemo. Preveč smo ostali na površju. In to nas tepe," ponovi Klemen.

In kakor da oba čutita krivdo, ki jo nista sama zakrivila, temveč jo le prevzela kot dedščina, sta območala.

Šele čez čas je dejal Klemen: "Novi časi so prinesli nove stvari: Ponižali so človeka, pograbil ga v svojo hitrico in to je prineslo nesrečo. Za nas se je odprla nova stran pastoralke." (nauk o dušnem pastirstvu.)

Klemen je obiskal prijatelje. Sernjovski ga je sprejel z neizrečenim veseljem.

"Nekaj se odstira," je skoraj šepnil.

Iz Klemen je dihal planinska sočnost.

"Le kaj neki?" se je zasmeljal.

"Resnik in Plaznikova ste se sprla. Dva dni za tistim, ko ste odšli v planino."

"Tako," je bil miren Klemen.

"Pred barako jo je udaril."

"Udaril," ponovi mehanično Klemen.

"Da, zahtevala je denar. Objubili so ji ga za zdravljenje. Resnik se je izmaknil, Križnar in Koritnik pa se delata nevedna. Dekle pa je že na pol no-ro."

"Čudnega nič," je zamišljen Klemen. "Življenje je prodala in ostala je brez njega. In kaj bi človek brez življenja?"

"Smrt Koritnikove jo je prizadela," reče Sernjovski.

"Je mar umrla?" se začudi Klemen. "Župnik mi ni ničesar omenil."

"Umrla je v blaznici," reče v tlo Sernjovski. "Hčerina smrt je tudi Koritnika potrla. Zaveda se sramoto."

Klemen je nekaj stisnilo. Smrt Koritnikove hčerke ga je znova spomnila na usodo Plaznikove Milene.

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in doubt, we invite you to make the following test at our risk.

Get a package of sixty, One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for sixty days. If you are not satisfied your druggist will refund your money. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark

ONE A DAY

MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

"Tudi Plaznikova ne bo boljše končala," pripomni Sernjovski.

"In govoriče o meni?" preobrne Klemen pogovor.

"Vsi molčijo. Zdi se mi, da nekaj ni v redu. Resnik se je čudno postaral. Še Križnar, ki je bil veskozi tako strupen, nima več takega žela. Imam občutek, da se nečesa boji in da bi Križnar in Koritnik rada vse, kar bi prišlo, zvrnila na Resnika. Resnik to čuti."

Sernjovski odziva misli, kakor da je vsako že stokrat premlel. "Verjemite, da so vsi strahopetci. Resnik, Križnar in Koritnik. Nekaj visi v zraku, kar ti že čutijo. In se ne motim: v Plaznikovi je nevihta."

Od Sernjavskega grede je Klemen od daleč videl Resnika. Šel je z otrokom in Klemen se je zdelo, da nosi skalo na tilniku. Šel je upognjeno, kakor da tipa za palico.

Ko se je Klemen zvečer vračal na planino, je bil dobre volje. Novice niso bile slabe. Pred "Koscem" se je srečal z Mohorjem iz "Sibirije". Spogledala sta se. V Mohorjevih očeh je bil čuden obup. Tako gledajo ljudje, ki se čutijo krive.

Z nočjo je prišel Klemen v Zirovnic. Mesečna noč je bila mehka z rahlim vetrom. Klemenovi koraki so veseli. "Z molkom sem jim nastavljal še drugo lice. Naj udarijo. Udarci bo zadeli njih same. Prav, da se nisem zaletel. Čas odkrije najgloblji grob."

Mirno se zliha mesečina čez smrečje in polzi po jasi. Zrak diši jo murkah. Klemen je sam sredi jase, visoko nad njim je Stol. Skoraj, da se ne upa premakniti. Boji se, da bi stopil v blesteče zlato, ki je razlito okoli njega.

Odprl je lesa.

Prišel je domov.

Voda iz žleba je padala v korito. Kakor zlat slapič. Klemen je z enim samim pogledom obšel dolino, potlej pa se obrnil h koči.

Otroci so ga pozdravili z vrisem.

Med Resnikom in Plaznikovo se je pričel tih boj. Resnik je z grozo ugotovil, da ga bo on nazadnje še celo zgubil. Po navidezni zmagi se je za trenutek čutil močnega. Z neko malomarnostjo je odganjal Plaznikovo, ki je silila vanj zavoljo denarja. Bolj zavoljo lepšega se je nazadnje obrnil na Križnarja.

"Plaznikovo bi bilo dobro plačati. Ne da mi miru." Križnar je čakal, da bo Resnik prišel s to prošnjo. Dobro je vedel, da Resnik ne bo pozabil svojega poraza in da ni steg, da ne bi videl, da so vaje v Križnarjevih rokah. Toda tudi Križnar je vedel, da je Resnik pričel skrito borobo proti njemu. Iz slasne je vedel, da je najhujši boj, ko se udarijo vrhovi. Vse je odvisno od pretkanosti. Resnik ne sme zmagati.

"Ni denarja" ga je prijazno odbil. "Stroški so bili veliki. Sam' veš."

Križnar je preračunal vse do potankosti. Za Resnika ni rešitve. Plaznikova sama ga bo uničila. Zato ne sme dobiti denarja.

Cela kolonija je čutila skrit boj, ki se je začel med kaplano odsotnostjo med Resnikom in Plaznikovo in med Resnikom in Križnarjem. Na vse je legla neka čudna napetost, ki je rasla iz dneva v dan.

Smrt Koritnikove hčerke je Plaznikovo zabodla v srce. Na pol nora se je zaklenila v sobo in z blodnimi očmi opazovala svoj obraz v zrcalu. Redki kodljasiti lasje, udrti lica, papirnata koža, kakor da je v zrcalu neznana blodnica, ki je Plaznikova še ni videla.

JULY 1950						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JULIJ

23.—Piknik fare Marije Vnebovzete v Collinwoodu na cerkvenih prostorih.

AVGUST

4, 5. in 6. — St. Vitus Post 1655 Catholic War Veterans priredijo prvi letni bazar in karnival na šolskem vrtu sv. Vida.

13.—Ohio K. S. K. J. Boosters priredijo piknik na prostorih "American Jugoslav Center," na Recher Ave.

SEPTEMBER

2. — Društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

3. — Klub društev na Recher Ave. priredi piknik na svojih lastnih prostorih.

24. — Pevski koncert skupnih pevskih zborov pod vodstvom Mr. Vavterja v Sloven-

skem narodnem domu na St. Clair Ave.

30.—Društvo "Mother of Perpetual Help" št. 1640 Katoliških borštarnarjev priredi kegljaški ples v Slovenskem domu na Holmes Ave.

OKTOBER

1.—Gospodinj. odsek SDD na Recher Ave. priredi ples.

1.—Dom zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave., priredi: "Halloween Dance."

1.—Pevski zbor "Zvon" priredi svoj redni jesenski koncert v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

29.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi "card party" v cerkveni dvorani.

NOVEMBER

5. — Glasbena Matica poda opero "La Traviata" ob 3:30 popoldne v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

DELO DOBIJO

Po \$35 na teden!

Potrebujemo žensko za hišna dela za 3 tedne, pri slovenski, poštini družini. Plačamo ji po \$35 na teden. Lahko ostane čez noč tukaj, ali pa hodi domov. Služba je na 3816 Berkeley Rd., Cleveland Heights, telefon: — ER 1-0498.

(133)

MALI OGLASI

Furnez naproday

Naproday je furnez Holland izdelka, je v dobrem stanju. Kogar zanima, naj pokliče IV 1-2531.

Hiša za 1 družino

Naproday je hiša za eno družino, 9 sob, furnez na plin, zimska okna, garaža, v slovenski naselbini, prodaja lastnik sam. Pokličite GL 1-1101 ali pa — UT 1-2556.

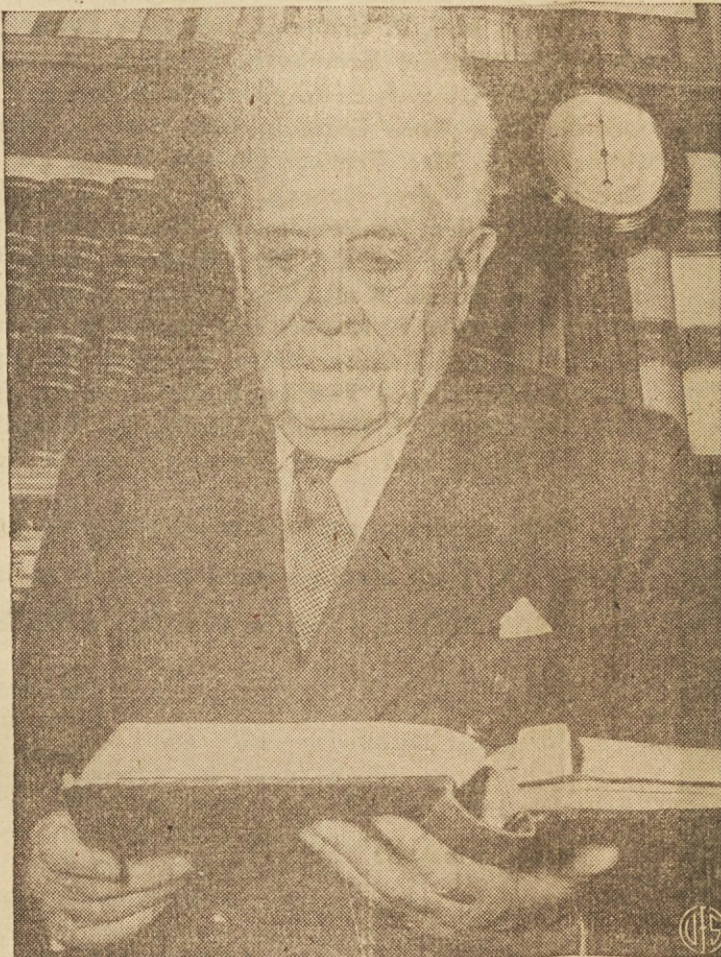
(Jul. 7, 10, 13)

Hiša naproday

Nahaja se v Garfield Heights, župnija sv. Timoteja, zidana hišustavite v Northeast, 22530 Lake Shore Blvd. Ako hočete, da vam bodo prišli čistilec Hoover razkazat na vaš dom, pokličite REDwood 1-2303. (Adv.)

(Jul. 7,10)

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Orlando je devetdesetletnik. — Italijanski državnik Emanuele Orlando, ki je še edini živeči od slavni "Velikih štirih" iz prve svetovne vojne, je nedavno praznoval svoj 90. rojstni dan. Za to priložnost je prejel več kot 2,000 brzojavnih čestitk. Sedaj dela na svojih spominih, ki jih bo izdal v knjigi, kateri naslov bo "Tajnost versailleske konference."

Zidarska popravila

Ako je vaš dimnik slab, ali če imate kaj drugega zidarskega popravila okoli hiše, me pokličite. Nobeno delo premajhno. Cene zelo zmerne.

Sam Kurilich
550 E. 140. St.
UL 1-1488

(133)

Pohištvo naproday

Naproday je peč, ledenica, set za spalnico in drugo pohištvo. Dober kup. Pokličite EX 1-7562.

(133)

Dve zidani hiši

Naproday sta 2 zidani hiši na enem letu, prodaja lastnik sam, lot meri 50X420, garaža za 4 avte, mnogo sadnega devja. Na 18700 Shawnee Ave. Za informacije pokličite IV 1-3877.

Wed. Fri. Mo. x)

Stanovanje išče

Mlad zakonski par z 1 otrokom išče 4 ali 5 sob. So jako dobri plačniki. Kdor bi imel kaj primerne, je prošeno, da pokliče UT 1-7615.

(135)

Fin prostor naproday

Naproday je D 1 in D 2 licenca. Kdor ponudi največ preko \$4,000, dobi. Dobi se tudi stanovanje 3 sob. Zelo dober promet. Za informacije pokličite EN 1-2405.

(136)

Ali ste prehlajeni?

Pri nas imamo izobno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Fridge takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.

WE RENT!

Floor Sander and Wallpaper Steamers!

ORODJE, BARVE, PLUMBARSKA POTREBŠČINE, KLJUČE, ELEKTRIČNE POTREBŠČINE
ST. CLAIR HARDWARE

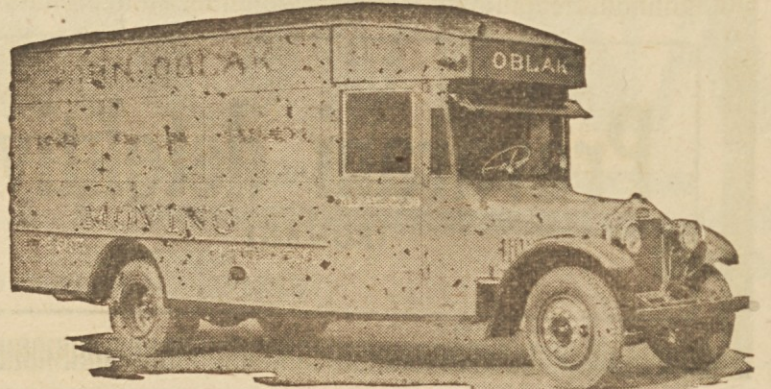
7014 St. Clair Ave.
Tel. UT 1-0926

Laddie Pujzdar Joe Vertocnik

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies

Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

OBLAK MOVER

Nasha specialnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 1-2730

1893

1947

V blag spomin

TRETJE OBLETNICE SMRTI NASE PREDRAGE IN NIKDAR POZABLJENE MATERE

Mary Žužek

ki so zaspali v Gospodu dne 8. julija 1947

Tri leta je že poteklo od bridkega spomina dne, ko ste nas, draga mati, za vedno zapustili.

Naj Vam Večni da nagrado za trpljenje in vso skrb, ki ste jo imeli z nami, ko ste trudili ste za nas.

Vaši žalujoči otroci:

ANTON in JOSEPH, sinova
MARY CHAMPA, hči
ANTHONY in EDWARD, vnuka

Cleveland, Ohio, 10. julija 1950.

W. F. HANN & SONS

podjetje z grelno napravo služi prebivalcem
Clevelanda že od leta 1907

ZASTOPNIKI

BRYANT IZDELKOV

Mario Koleno

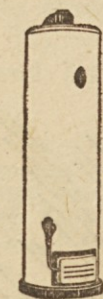

Louis Planinc

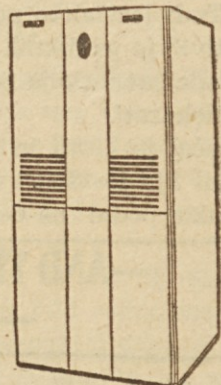
AVTOMATIČNO GRETJE JE NAŠA POSEBNOST

Nasha skrb je, da vam damo čim več gorkote za vsak dolar, ki ga za to potrošite. Zato Vam priporočamo ta BRYANT furnez, ki nudi čist, svež in topel zrak ter ga širi po vseh sobah. Furnez se da instalirati v majhnem prostoru ali shrambi. Ima plinsko kurjavo in je popolnoma avtomatičen.

BRYANT GRELEC ZA VROČO VODO

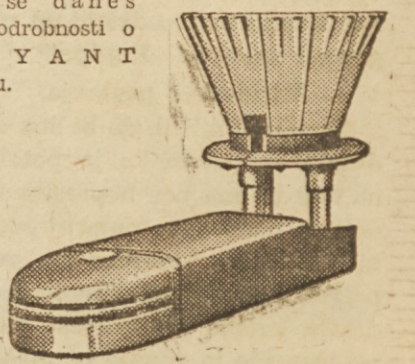

To je v resnici eden najboljših grelcev za vodo — ima nove vrste magnasium drog v sredini, ki se ga nadomesti z novim in tako prepreči zarjavitve "tanka." JJe dobro izoliran, popolnoma avtomatičen in obratovanje je poceni.

NOVO ŽIVLJENJE ZA VAŠ FURNEZ ...

Vam bomo po pravici povedali, če vam bo vaš sedanji furnez lahko služil še nekaj let in kako se ga da modernizirati z BRYANT konverzijskim grelcem. Za majhno vsoto lahko dobite popolnoma avtomatično plinsko gretje. Pokličite še danes za podrobnosti o BRYANT grelcu.

Ni treba predplačila

3 LETA ZA ODPLAČEVANJE! Prvo plačilo plačate tri mesece po instalaciji naprave. Na obroke pa lahko plačujete tudi skupno z vašim računom za plin.

BREZPLAČEN PREGLED IN PRORAČUN

Naši veščaki za gretje vam bodo na željo pregledali in podali brezplačen proračun za popolno delo brez vsakih obvez.

Če imate star furnez ali slabo grelno napravo, priporočamo Vam, da še danes pokličite in dobite vsa pojasnila kako z majhnimi stroški lahko inštaliramo moderno grelno napravo, ki vam bo nudila več toplote po nižji ceni.

Naši izurjeni mehaniki so vam na uslugo skozi
24 ur na dan.

W. F. Hann & Sons

15505 Euclid pri Taylor

MU 1-4200

(GOVORIMO SLOVENSKO)

Prevarani detektiv

(ROMAN)

"Kaj če bi bil on — May!" reče sam sebi. Kaj če sta vojvoda in May ena in ista oseba?"

Toda kmalu opusti to misel in ošteva samega sebe radi nje. Od Couturierja ni imel ničesar več pričakovati. Zahvali se mu in ko stresle desnico z ravnateljem, odide, sloneč na ramenih Očeta Absinta.

In Vernier je potreboval pomoči. Ves njegov život se je tresel; v glavi mu je šumelo; počutil se je bolnega na duši in telesu.

Njegovo prizadevanje je našlo skoro sramoten konec. Misli je, da ima talent za svoj poklic, toda poražen je bil na celi črti.

Da se May reši njega, Vernierja, mu je bilo treba samo dobiti prvega pijanca v bližnji krčmi, o katerem bo smatral Vernier, da je sozarotnik Maya. Tako je postal May rešen, a pijancu ne bo škodovalo, če je zaprt za nekaj dni.

On, Vernier, se je dal zapeljati kot mlado jagnje od tega lisjaka!

Tudi Oče Absint je bil ves potrj radi otopenosti, v kateri se je nahajal mladi detektiv.

"Kam sva namenjena?" vpraša. "V justično palačo ali na prefekturo."

Vernier se stresle, ko čuje to vprašanje. Šele sedaj se je pričel zavedati vse resnosti položaja, v katerem se je nahajal.

"Na prefekturo!" odvrne mladi detektiv. "Ha! Zakaj neki bi šel tja? Da bi bil izpostavljen napadom Geverla! Danes nimam dovolj moči, da bi stopil pred gospoda Segmullerja in mu rekel: 'Oprostite! Preveč ste mi zaupali. Norec sem!'"

"Toda nekam morava iti." "Ali! Meni je vseeno. Najbrž se odpeljem v Ameriko — ali pa skočim v vodo."

Tako koraka naprej kakih sto korakov, ko naenkrat obstane.

"Ne," vzkligne in udari z noge po tleh. "Ne, ta afera se ne bo končala tam, kjer se nahaja sedaj. Prisegel sem, da najdem izhod iz tega labirinta — in izhod bom tudi našel!"

Za trenutek Vernier premišljuje, potem pa reče veliko bolj mirno:

"V Parizu je en mož, ki naju lahko reši, mož, ki bo videl, česar jaz nisem mogel videti in ki bo razumel, česar jaz ne razumem. Pojdiva k njemu in ga vprašajva za svet! Moji nadaljnji koraki bodo odvisni od njegovega nasveta! Pojdite!"

Štirideseto poglavje.

Človek bi mislil, da bi oba detektiva, potem ko je potekel en dan in ena noč neprestanega dela in napora, se najprej podala k počitku, katerega sta zelo potrebovala. Toda Vernierja je držala kvišku samozavest, silno razočaranje in upanje po maslačanju, ki še sedaj ni ugasnilo.

Kar se pa tiče Očeta Absinta je bil prav podoben onemu kočijaškemu konju, ki je neprestano vprežen in ki je že pozabil, da se mora od časa do časa počivati. Stari detektiv se ni več zavedal svoje utrujenosti, pač pa je trgal za Vernierjem in mu je bilo vseeno, če se prej ali slej zgrudi mrtev na tla.

Čutil je, da so mu udje odpovedali delazmožnost, toda Vernier je zapovedal: "Na vsak način je potrebno!" in Oče Absint je brez ugovora sledil.

Prišla sta v stanovanja Vernierja, kjer sta se preoblekla, in ko sta zavžila zajtrk, sta se zopet podala na pot.

Šla sta proti St. Lazare ce-

sti, nekaj korakov od zaporov. Vstopila sta v eno najlepših hiš na cesti in vprašala pri vratarju:

"Kje je gospod Tabaret?"

"Ah. Bolan je."

"Zelo bolan?" vpraša Vernier boječe.

"Težko bo povedati," odvrne vratar. "Njegova stara bolezen se ga je lotila — protin."

In z nekakim hinavskim čutilom je še pristavil:

"Gospod nikakor ne bi smel voditi takega življenja. Pri njegovi starosti—"

Oba detektiva sta vstopila in kmalu pozvonila v drugem nadstropju.

Prsata ženska, ki je prišla odpirat, jima pove, da ju bo gospod sprejel, dasi se nahaja v postelji.

"Zdravnik je trenutno pri njem," reče. "Ali bi gospoda počakala toliko časa, dokler odide?"

Nato ju odpelje v knjižnico, kjer jima ponudi sedeže.

Mož, h kateremu je prišel Vernier po nasvet, je bil poznan po svoji čudoviti pretkanosti. Noben detektiv se ni mogel primerjati z njim.

Bil je star uslužbenec pri Mont-de-Piete, kjer je delal petinštirideset let in zaslužil toliko, da se je skromno preživljal.

Nepričakovano je podedoval mnogo denarja, nakar je takoj prosil za odpust, toda že drugi dan se je kesal, ker je pustil službo, katero je prej skoro dnevno preklinjal.

Skušal je obrniti svoje misli drugam. Začel je nabirati stare knjige, katere je hranil v ogromnih skrinjah iz cedrovine. Vse zaman. Ostreši se ni mogel misli na svojo preteklo delavnost.

Postal je suh in bledičen. Na leto je imel štirideset tisoč frankov dohodkov, pa ni vedel kam z denarjem. Tedaj mu je nekega dne šinila nova misel v glavo.

Misel je dobil nekega večera, ko je čital spomine iz življenja nekega znanega detektiva.

"Tudi jaz lahko postanem detektiv!" je vzklilnil.

Toda javnosti je moral najprvo dokazati.

Začel je čitati in se učiti. Če je bil kje izvršen kak zločin se je takoj podal na delo, da dože-

ne podrobnosti in začel je samostojno delati na rešitvi zadeve.

Nekega večera se je opogumil in je korakal proti prefekturi, kjer je udano prosil za službo pri policiji.

Ni kaj prijazno ga niso sprejeli, kajti prosilcev je bilo mnogo, toda svojo prošnjo je tako tehtno podpiral, da so mu izročili malo zadevo v rešitev. Izvršil jo je čudovito uspešno. Prve točave so bile premagane.

Dobil je še več slučajev. Bil je videti kot rojen za enako delo.

Zadeva gospe HH B — bogate bankirjeve žene, ga je naredila slavnega.

Potem ko je odnehal ves policijski aparat so njega vprašali za nasvet in dokazal jim je z natančnimi številkami, da je ljuba ženic kradla sama sebi.

In povedal je resnico.

Od tedaj so ga neprestano pozivali, da svetuje policiji. Težavno je bilo reči, kakšno ulogo je igral pri policiji. Kadar je kdo uslužben, tedaj dobiva plačo ali nagrado. Toda ta čudni mož ni nikdar zahteval za sebe najmanjšega plačila.

Govoril je, da kar dela, dela v svojo lastno zabavo, da zadosti svojim strastem, ki so se globoko zajedle v njegovo življenje.

Kadar mu niso mogli stroškov povrniti, katere je imel s preiskavo, tedaj je segal v svoje lastne žepe, in ljudje, ki so delali zanj, so se vedno pohvalili, da boljše plačnika ne morejo dobiti.

V blag spomin
DESETE OBLETNICE SMRTI
NAŠE DRAGE MATERE

Jennie Pust

ki je preminula in nas zapustila
dne 9. julija 1940

Deset let je že minilo,
odkar si nas zapustila,
tako je volja božja bila,
da nazaj se nisi vrnila.

Blag spomin na Tebe, draga,
živl med nami bo do konca
dni,
nad zvezdami zdaj duša biva,
in prosí za nas milosti.

Zalujoči ostali:

HČERE in SORODNIKI

Cleveland, O., 10. julija 1950.

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhujše šele pride

1875

1950

Naznanilo in Zahvala

Žalostnega ter potrtega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminula ljubljena soproga in skrbna mati

Ana Urbas

(ROJENA KUNSTEK)

ki je previdena z svetimi zakramenti zaspala v Gospodu dne 20. maja 1950. Naša draga pokojnica je bila rojena 24. julija 1875 v Trebnjem na Dolenjskem. Od tam je prišla v Ameriko.

Pogreb pokojne se je vršil dne 24. maja iz pogrebnega zavoda Frank Zakrajšek in Sinovi v cerkev sv. Vida. Pogrebno sv. mašo z asistenco je daroval preč. g. monsignor Rt. Rev. B. J. Ponikvar ob asistenci čč. gospodov Rev. Victor N. Tomca in preč. g. monsignorja Matija Škerbca. Po sveti maši pa je bilo truplo prepeljano na pokopališče Kalvarija ter ondi položeno k zemeljskemu počitku.

Na tem mestu se predvsem zahvalimo č. g. Rev. Francis M. Baragi, ki je pokojno previdel z svetimi zakramenti ter jo tako povsem pripravil za vstop v srečno večnost.

Iskrena zahvala Monsignorju Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za pogrebno sveto mašo zadušnico ter druge pogrebne molitve, ki jih je opravil za pokojno.

Dalje zahvala Rev. Victor N. Tomcu in Monsignorju Matiji Škerbca za asistenco pri sveti maši. Prav tako tudi Rev. A. Andreju, ki je opravil za pokojno sv. mašo ter jo prišel kropiti, ko je počivala na mrtvaškem odru. Dalje Rev. Jagru in Rev. Čelesniku, ki so prišli kropiti in moliti ob krsti pokojne.

Naša iskrena zahvala vsem, ki so poklonili toliko lepih vencev ob krsti pokojne ter jo tako ozaljšali, ko je počivala na mrtvaškem odru. Vence so poklonili sledeči: Mildred Ermakora, William Ermakora, Henry Ermakora, Mr. in Mrs. Math Ermakora, Mr. in Mrs. August Haffner, Mr. in Mrs. Horvath, Mrs. Janz in Family, Mr. in Mrs. John Jeraj, Mrs. Rose Koporc, Mr. in Mrs. Rudy Koporc iz Michigan, Charles and Marge Lusin and Family iz Anaheim, Calif., Mr. in Mrs. Frank Lustrick, Jack Omersa, Family Agnes Neckar, Mr. in Mrs. Lawrence Pagnard, Roznik Family, Mr. in Mrs. Louis Slapnik and Family, Mr. Vidmar, Mr. in Mrs. Frank Walland, Frank and Joe Zupančič Families, Board of Directors Cleveland B. and P. W. Club, Employees of Monmouth Products Co., podružnica št. 25 SZZ.

Enako se zahvalimo vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za dušo pokojne. Imena teh so: Rev. A. Andrej, Martin Antončič and Family, Mrs. Blatnik, Bokal Family iz Forest City, Pa., Mr. in Mrs. J. Brancelj, Breskvar Family, Rose Chandek, Mildred Ermakora, Faletich Family, Fertak Family, Glavich Family, Jennie Makus and Mary Gornik, Mrs. Rose Grmšek, Mrs. Gržel, Edna and Ann Hafner, Mrs. Frances Hribar, Hribar Family iz Brewster, O., Mrs. Hrovat, Mrs. John Jamnik and Daughters, Mrs. Tončka Jevnik, Mr. in Mrs. Thomas Johnson, Fanny Kostelc, Mrs. Kostelec, Knettle Family, Mrs. Frank Koci, Mrs. Kolenc, Rose Koporc, Mr. in Mrs. Edward Koporc and Family, Mr. and Mrs. Al Koporc and Family, Helen Korošec, Mr. in Mrs. John Kosec, Kogoj Family, Kosten Family, Mr. in Mrs. Ed Kotnik, J. Kovačič Family, Ed Kovacic Family, William and Rosie Kovacic, Leseak Family,

Laurich Family, Mr. in Mrs. Anton Lonchar, Mr. in Mrs. Joseph Luschin, Miss Josephine Lusin, Mr. in Mrs. W. Lusin, Mr. in Mrs. Louis Lusic, Mr. in Mrs. Majer, Mr. in Mrs. Joseph Meglich iz Massillon, O., Mrs. Merhar, Modic Family, Postotnik Family, Mr. in Mrs. Perme, Mrs. Anton Perše, John Peršin, Pirnat Family, Mr. in Mrs. Pohar, Povše Family, Roznik Family, Mrs. Salehar, J. Saver Family, Šega Family, Mr. Simončič, John Simončič, Sirc Family, Mr. in Mrs. John Skafar, Mrs. Skodlar, Mr. in Mrs. Fred Slaper, Mrs. Smolich, Mr. in Mrs. Spehek, Stanič Family, Mr. in Mrs. Stavanja, Mr. Stepič, Mr. in Mrs. Strnad, Mrs. Suhadolnik, Tekavec Family, William Tomc Family, Tratnik Family, Mr. in Mrs. R. Troha, Louis Urbas iz Massillon, O., Frank Urbas Family iz Massillon, O., Mrs. Frank Skabar, Mrs. Vukovich, Ruth Yoho, Mr. in Mrs. Zadnik, Mr. in Mrs. F. Zakrajšek Family, Mrs. Frances Znidaršič, Zorc Family, Boys of Dept. 384 White Motor Co.

Naša iskrena zahvala vsem, ki so dali na dan pogreba svoje avtomobile na razpolago ter mnogim tako omogočili, da so se mogli udeležiti pogreba. Imen teh so sledeči: John Adamič, 1085 E. 66 St., Matt Ermakora, 1133 E. 174 St., Wm. Ermakora, 1294 E. 115 St., John Jeraj, 4304 Tamalga Dr., Albert Koporc, 1022 E. 72 St., F. Lustrick, 743 E. 232 St., L. Pagnar, 161 E. 206 St.

Dalje iskrena zahvala vsem, ki so prišli pokojnico kropiti, ko je počivala na mrtvaškem odru ter so molili za mir in pokoj njene duše; prav tako tudi vsem onim, ki so se udeležili pogreba, zlasti pogrebne sv. maše ter potem pokojno spremili na pokopališče vse do njenega groba.

Naša iskrena zahvala vsem za izraze sožalja bodisi ustmeno ali pismeno, prav tako za vso pomoč ob tej za nas težki uri.

Končno zahvala tudi pogrebnemu zavodu Frank Zakrajšek in Sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter vso prvovrstno poslug, ki so nam jo dali.

Morda se je pri naštevanju imen vrinila kaka neljuba pomota ali da je bilo iz tega seznama izpuščeno kako ime, kar je prav mogoče, dasi smo skrbno pazili na to, da bi se kaj takega ne pripetilo; ako pa se je, prosimo oprostjenja, ker namenoma se to ni zgodilo. Končno pa vsem še enkrat najlepša hvala in Bog plačaj za vse.

A Ti, predraga soproga in skrbna mati, počivaj v miru v zemlji ameriški in lahka naj Ti bo ameriška gruda, duši Tvoji blagi pa večni mir, ki Ti ga iz srca želimo. Naj Te dobri Bog nagradi za vse Tvoje trpljenje in skrbi za družino z večnim veseljem v družbi izvoljenih. In Bog daj, da se enkrat snidemo nad zvezdami.

Saj kratki so dnevi na svetu za nas,
hitro nam mine odločeni čas,
blagor jim, ki v Gospodu zaspe,
ker v slavi nebeški se tam prebude.

Zalujoči ostali:

ANTON URBAS, soprog

ANTON, ML., sin

ANNA, ELEONOR, hčeri

OLGA URBAS, sinaha

ANTHONY, JOSEPH, LEONA, in LARRY, vnuki

Cleveland, Ohio, 10. julija 1950.